

طب سوزنی

دکتر مهدی سلیمانیان^۱

۱. متخصص طب فیزیکی و توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی بابل

طب سوزنی یکی از قدیمیترین و در عین حال کاربردی‌ترین روش‌های طب مکمل است که قدمت آن به ۲۵۰۰ سال پیش و به کشور چین بازمی‌گردد.

چینیهای باستان معتقد بودند که بدن انسان تحت تاثیر دو نیروی مخالف هم به نام یین و یانگ قرار دارد و سلامت بدن هنگامی حاصل میشود که میان این دو نیرو تعادل برقرار باشد و عدم تعادل این دو نیرو باعث میشود که جریان حیاتی در بدن که به چی معروف است مختل شود. این انرژی در کانالهایی به نام مریدین جریان دارد. طب سوزنی به عنوان یک طب سنتی چینی ارتباطاتی بین پوست و ارگانهای داخلی بدن در نظر می‌گیرد که بر اساس این فرضیه ۱۲ ارگان داخلی مهم بدن توسط یکسری مسیرهای رفت و برگشت انرژی با پوست در ارتباط هستند. بنابراین بر اساس این نظریه ارگانهای داخلی بدن با محیط بیرون توسط این راه‌های انرژی مرتبط می‌باشند.

سلامتی و بیماری بر اساس چگونگی جریان انرژی داخل این مدارها تعریف می‌شود و در حین بیماری درمانگر کوشش میکند با استفاده از نقاط طب سوزنی جریان انرژی طبیعی را بازسازی کند.

طب سوزنی در سه دهه اخیر گسترش جهانی پیدا کرده به طوری که در آمریکا و اروپا طرفداران بسیار زیادی دارد و بر اساس اطلاع‌رسانی اینترنتی فقط در آمریکا در سال ۲۰۰۰ بیش از ۲۰ میلیون نفر از این طب استفاده کرده‌اند. لذا شناخت دوباره این روش و بررسی امکانات آن ضروری می‌باشد.

طب سوزنی در بسیاری از موارد می‌تواند به صورت یک روش درمانی مکمل در کنار درمان طب کلاسیک مورد استفاده قرار گیرد به طوری که در سال ۱۹۷۹ سازمان بهداشت جهانی نام ۴۳ بیماری که استفاده از طب سوزنی می‌تواند در آن کمک کننده باشد را منتشر کرد و در سال ۲۰۰۳ با توجه به ۲۵۵ مطالعه انجام شده تا انتهای سال ۱۹۸۹ و ابتدای سال ۱۹۹۹ لیست بیماریهایی که طب سوزنی در آنها موثر می‌باشد را در دسته بندیهای مختلف منتشر کرد.

اگرچه یک درمانگر چینی سعی دارد در برخورد با بیمار از طب سوزنی به عنوان اولین اقدام درمانی استفاده کند اما در طب کلاسیک استفاده از طب سوزنی به عنوان درمانی مکمل در کنار سایر روش‌های درمانی میتواند راه گشا باشد.